

ESPERIT, CAP ON GUIES LES NOSTRES ESGLÉSIES?
Comunicació Pastoral dels Bisbes catalans als 25 anys del Concili
Provincial

2. L'Església, poble de Déu que surt a anunciar l'Evangelí

2.3. Una Església de deixebles missioners

Per tant, a la llum de la vinguda de l'Esperit el dia de Pentecosta, l'anunci de l'Evangelí és la vocació pròpia de l'Església, ja que «l'Església existeix per a evangelitzar». Aquesta és «la seva identitat més profunda», tal com va afirmar el Papa sant Pau VI en l'Exhortació apostòlica *Evangelii nuntiandi* (14). Això significa que la missió d'anunciar l'Evangelí ha estat confiada a tota l'Església i que cada batejat és un «deixeble missioner», tal com subratlla el Papa Francesc en l'Exhortació *Evangelii gaudium* (119-121): «tot cristià és missioner en la mesura en què s'ha trobat amb l'amor de Déu en Crist Jesús» (120). Notem que el Papa insisteix en el fet que no es tracta de ser «deixebles» i «missioners», sinó de ser una sola cosa: «deixebles missioners» (120). És a dir, tan bon punt es comença a ser deixeble, immediatament brolla del cor la necessitat interior de comunicar allò que es viu. Com subratlla el Papa Francesc, el punt focal no és «principalment l'organització eclesial, sinó el somni missioner d'arribar a tots» (*Evangelii gaudium*, 31).

En el centre de tota activitat evangelitzadora hi ha d'haver el *kèrygma* o primer anunci, el qual no solament ha de ser present en el primer moment de evangelització, sinó que és l'anunci principal i transversal de tota pastoral en l'Església. I que a *Evangelii gaudium* té aquesta formulació clara i suggeridora: «Jesucrist t'estima, va donar la vida per salvar-te, i ara és viu al teu costat cada dia, per il·luminar-te, per enfortir-te, per alliberar-te» (164).

(continuarà)

Diumenge, 4 de juliol de 2021. Núm. 606

DIUMENGE XIV DEL TEMPS DE DURANT L'ANY

PROFETES A CASA NOSTRA

Tenim dificultats per reconèixer un profeta? Sembla que sí, perquè sempre podem pensar que aquell suposat profeta no és cap enviat de Déu, sinó que inventa les seves pròpies “profecies”. La pedra de toc de tot profeta és que es compleixin els seus vaticinis. Però per això cal temps. Les profecies no són fórmules màgiques que realitzen prodigis extraordinaris a l'instant i a la carta. Sinó que són aquells oracles divins que el profeta transmet fidelment, fins i tot contra la seva voluntat. Per tant, sí, és ben difícil de reconèixer un profeta.

Però encara és més difícil acceptar-lo. La famosa dita de Jesús “*Els profetes només són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre els de casa seva*”, es fa realitat tantes vegades! Quanta saviesa no hi ha en llavis de persones senzilles, a qui no fem cap cas! Quants consells no rebem de persones properes a qui no ens molestem ni tan sols d'escollar-los! Quantes veritats no ens diuen persones amigues, a qui per contra els tatem de posar-se on no els demanen! ... Certament –com diem popularment– “ningú no és profeta a la seva terra”.

Això mateix li va passar a Jesús. Ja ho diu en paraules ben solemnes el pròleg de l'evangelí de sant Joan que cada any rellegim i meditem en els dies de Nadal: “*Ha vingut a casa seva i els seus no l'han acollit*”. Però Jesús no es fa enrere, ben al contrari: “... *recorria les viles i els pobles i ensenyava*”. Com aquell profeta de l'Antic Testament (primera lectura) a qui Déu envia al poble de cor dur, dient-li: “*Tant si t'escolten com si no t'escolten, tu digue'ls: Això diu el Senyor*”.

Heus aquí la principal característica del profeta autèntic: la fidelitat. Fidelitat a Déu per escoltar-lo i per transmetre la seva paraula. La de Déu! No la del profeta.

En definitiva, també nosaltres som cridats a esdevenir profetes, testimonis, enmig del món. Transmissors dels ensenyaments de Jesús. Portadors de la Bona nova de la salvació. Testimonis de la veritat. Per a aquesta missió tan alta podem dir com sant Pau (segona lectura): “*Quan sóc feble és quan sóc realment fort*”. Perquè malgrat les dificultats que trobem en el nostre viure cristià, sabem que en tenim prou amb la gràcia de Déu. Estem convençuts que la gràcia de Déu ressalta més com més febles són les nostres forces. Obrim els ulls, doncs, per poder rebre i escoltar el Profeta Jesús. Estiguem atents per endevinar, a través de qui ens parla ara, el Mestre. Tinguem un cor prou obert per acollir el testimoni dels qui el segueixen, encara que ens puguin semblar febles o poca cosa. I acollim aquell que ve a salvar-nos i que se’ns mostra a través de cada persona i de cada esdeveniment.■

TEMPS DE VACANCES. TEMPS D’ORACIÓ

Un dels estius passats, el Papa Francesc en una xarxa social va compartir un consell vàlid per a tots aquells que estem a les portes de la temporada d'estiu i que probablement tindrem uns dies de descans, malgrat les restriccions.

El Sant Pare comenta que “l’estiu dona a moltes persones l’oportunitat de descansar. I és un temps favorable per a sovintejar les relacions humanes”.

També, en el viatge que va realitzar a les Filipines fa uns anys, el 2014, el Sant Pare va referir-se al tema del descans i ho va explicar a partir de l'experiència de Sant Josep. En aquella ocasió el Papa va dir que “a sant Josep li fou revelada la voluntat de Déu durant el descans, en un somni, mentre dormia. En aquest moment de descans en el Senyor, quan ens desconnectem de les nostres variades obligacions i activitats diàries, Déu també ens parla”. Déu, va dir el Papa Francesc, parla a les persones “en l’oració, i en el silenci del nostre cor”.

El Papa va explicar que “el descans és necessari per a la salut de les nostres ments i dels nostres cossos, encara que sovint es fa difícil d’aconseguir, per les nombroses obligacions que tenim. Però el descans es també essencial per a la nostra salut espiritual, per a poder escoltar la veu de Déu i saber el que ell ens demana”.

Disposem-nos a viure i aprofitar aquest temps d’estiu, sabent que “Déu no fa vacances” i ens espera cada diumenge a la Missa, allà on siguem, i que cada dia visquem una bona estona de lectura espiritual i d’oració.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18’30.

Festius: 12’00 i 18’30.

Feiners: 18’30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9’30.

Feiners: 8’30 (*Celebració de la Paraula*)

MISSES ENCOMANADES

- Dissabte, 3:** 18,30: Intenció particular
Diumenge, 4: 12,00: Pel poble.
18,30: Tomàs Camòs i Clara Alsina
Dilluns, 5: 18’30: Família Figueras Xifra
Dimarts, 6: 18,30: Intenció particular
Dimecres, 7: 18,30: Intenció particular
Dijous, 8: 18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Divendres, 9: 18,30: Llorenç Roqueta Davesa
Dissabte, 10: 18,30: Josefina Cané Pallí
Diumenge, 11: 12,00: Pel poble.
18,30: A la Mare de Déu del Remei

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18’00 - 18’25. Diumenges: 11’45 - 11’55 i 18’00 - 18’25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12’00 - 13’00 i de 17’00 - 18’00 i a hores convingudes.

ORACIÓ EN TEMPS DE PANDÈMIA

Déu omnipotent i etern, refugi nostre en els perills, a vós acudim en les nostres angoixes; us demanem plens de fe que mireu amb compassió la nostra aflicció, concediu el repòs etern als qui han mort, consoleu els qui ploren, guarieu els malalts, doneu la vostra pau als moribunds, força als treballadors sanitaris, saviesa als nostres governants i valentia per poder estar al costat de tothom amb amor i, junts, puguem glorificar el vostre sant nom. Per Crist, Senyor nostre. Amén.